

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 175/2023-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **JUDr. Jána Bodnára**, Žriedlová 3, Košice, správcu majetku úpadcu Truck Center Košice s. r. o., Topasová 52, Košice, IČO 31 661 980, zastúpeného advokátskou kanceláriou FiguraLegal s. r. o., Žriedlová 3, Košice, IČO 52 824 918, konajúcou prostredníctvom advokáta Mgr. Bc. Mareka Figuru, proti postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 C 565/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. februára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) konaním Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) vedeným pod sp. zn. 43 C 565/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ tiež navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým by prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 20 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 30 K 12/2013 z 19. januára 2015 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 16/2015 26. januára 2015 pod č. K001770 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Truck Center Košice s. r. o. (ďalej len „úpadca“). Uznesením Okresného súdu Košice I z 29. apríla 2015 bol do funkcie

správcu úpadcu ustanovený sťažovateľ. Sťažovateľ vystupuje v napadnutom konaní v právnom postavení žalobcu proti žalovaným [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „žalovaná“ alebo „poručiiteľka“) a [REDAKOVANÉ] o zaplatenie sumy 126 530 eur s príslušenstvom. Sťažovateľ podal žalobu 4. septembra 2015. Od podania žaloby do podania ústavnej sťažnosti nebolo vo veci okresným súdom meritórne rozhodnuté a uskutočnilo sa jedno pojednávanie 12. septembra 2019, na ktorom nedošlo k vecnému prejednávaniu podanej žaloby. Sťažovateľ podal na okresnom súde 20. marca 2020 sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá bola predsedom okresného súdu vyhodnotená ako dôvodná. V decembri 2020 okresný súd doručoval stranám sporu predvolanie na pojednávanie nariadené na 3. marec 2021. Tento termín pojednávania bol následne okresným súdom zrušený, pretože právna zástupkyňa žalovaných doručila okresnému súde 15. februára 2021 oznámenie o úmrtí žalovanej, a to 9. decembra 2020. Na základe žiadosti okresného súdu o poskytnutie súčinnosti zo 17. mája 2021 notársky úrad prejednávajúci dedičské konanie doručil 4. júna 2021 okresnému súde potvrdenie o okruhu dedičov po žalovanej.

3. Vecou sťažovateľa sa zaoberal aj ústavný súd, ktorý nálezom č. k. IV. ÚS 176/2022 z 3. mája 2022 (ďalej len „skorší nález“) rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (a jemu zodpovedajúce právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), a prikázal okresnému súde, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov. Súčasne priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 2 000 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ podanou ústavnou sťažnosťou napáda postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý považuje s prihliadnutím na časový úsek odo dňa podania žaloby za postup odporujúci princípu rýchlosti a hospodárnosti konania v zmysle Civilného sporového poriadku. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti spadá prejednávaná vec podľa jeho názoru pod bežnú a pravidelnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, a preto neexistuje žiadna právne relevantná skutočnosť, ktorá by ospravedlňovala postup konajúceho súdu. Podľa sťažovateľa absenciou meritórneho rozhodnutia vo veci dochádza aj k porušeniu právom chráneného záujmu veriteľov na včasné a pomerné uspokojenie ich pohľadávok v konkurze, pretože nerozhodnutý spor bráni ukončeniu konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu. Okresný súd ani na základe príkazu ústavného súdu nezjednal nápravu a nepristúpil k nariadeniu pojednávania, a to ani na základe urgencie sťažovateľa z 24. júna 2022.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje zákonom

ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Predmetom preskúmania v konaní o ústavnej sťažnosti je opakované tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzajúc z petitu ústavnej sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný, sťažovateľ namieta postup okresného súdu v napadnutom konaní v podstate od jeho začatia, pričom v odôvodnení ústavnej sťažnosti predostiera problém spojený aj s pried'ahmi v období po právoplatnosti skoršieho nálezu.

7. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

8. Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci (napr. II. ÚS 4/2020, IV. ÚS 134/2020). Súčasťou rozhodovacej praxe ústavného súdu je, že ako neprípustné odmieta opakované ústavné sťažnosti na zbytočné pried'ahy v prípade, ak sa v nich namieta obdobie predchádzajúce právoplatnosti nálezov ústavného súdu, ktorými vyslovil porušenie práva na prerokovanie bez zbytočných pried'ahov (napr. II. ÚS 589/2016, IV. ÚS 358/2020).

9. Keďže ústavný súd už rozhodol o predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa dohovoru v napadnutom konaní okresného súdu, je táto ústavná sťažnosť v časti, ktorá sa týka obdobia posudzovaného v skoršom náleze, teda od začatia konania do právoplatnosti skoršieho nálezu (24. mája 2022, pozn.), neprípustná. Ústavný súd ju preto v uvedenej časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

10. V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu v zostávajúcej časti ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov (napr. II. ÚS 55/98, IV. ÚS 105/07, I. ÚS 280/08, II. ÚS 186/2010), a preto aj vzhľadom na fakt, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno namietané porušenie označených práv sťažovateľa posudzovať v rámci predbežného prerokovania sťažnosti spoločne (IV. ÚS 90/2010, I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

11. Zo súdneho spisu vyplýva, že okresný súd 17. januára 2022 opätovne zisťoval stav dedičského konania po poručiteľke, pričom mu bolo príslušným notárskym úradom oznámené, že v dedičskom

konaní ešte nebolo vydané rozhodnutie a nie je určený termín pojednávania. V období od 5. apríla 2022 do 5. mája 2022 bol súdny spis zapožičaný ústavnému súdu. Po právoplatnosti skoršieho nálezu podal sťažovateľ 24. júna 2022 žiadosť o nariadenie termínu pojednávania. Dňa 14. júla 2022 bol vydaný poukaz na zaplatenie finančného zadosťučinenia priznaného skorším nálezom. Okresný súd 14. septembra 2022 telefonicky overoval stav dedičského konania po poručiťke. Notársky úrad následne aj písomne oznámil, že 19. septembra 2022 bolo vykonané pojednávanie, ktoré skončilo uzavretím dedičskej dohody všetkých zákonných dedičov s tým, že žiadny z nich dedičstvo neodmietol. Dňa 10. októbra 2022 vydal notársky úrad uznesenie č. k. 24 D 821/2020-594 o schválení dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a dedičstva, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. novembra 2022. Okresný súd 6. marca 2023 vydal uznesenie o pokračovaní v napadnutom konaní s dedičmi po poručiťke. Dňa 20. marca 2023 doručoval stranám sporu predvolanie na pojednávanie na 18. máj 2023.

12. Vychádzajúc z uvedeného, s prihliadnutím na námietky sťažovateľa o porušení ním označených práv ústavný súd konštatuje, že hoci napadnuté konanie nie je ešte právoplatne skončené, ústavný súd nezistil v postupe okresného súdu v období po právoplatnosti skoršieho nálezu neprimerane dlhé časové obdobia bez úkonov súdu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné či neodôvodnené priet'ahy. Po právoplatnosti skoršieho nálezu okresný súd priebežne zisťoval stav dedičského konania, ktorého skončenie očakával. Napadnuté konanie neprerušil, aj keď k tomu podľa § 164 Civilného sporového poriadku mohol pristúpiť, pretože v prebiehajúcim dedičskom konaní po poručiťke sa riešila otázka právnych nástupcov žalovanej. Okresnému súdu možno vytknúť krátkodobé obdobie nečinnosti 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o dedičstve do vydania uznesenia o pokračovaní v konaní s dedičmi žalovanej.

13. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 246/2022). Ústavný súd tiež akcentuje, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06, IV. ÚS 513/2020).

14. Všetky uvedené okolnosti viedli ústavný súd k záveru, že zo strany okresného súdu nedošlo v období po právoplatnosti skoršieho nálezu k takému zásahu do označených práv sťažovateľa, ktorý by dosahoval ústavne relevantnú intenzitu a ktorý by umožňoval po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prípadne práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde aj ako zjavne neopodstatnenú.

15. Nad rámec ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie ústavného súdu nepredstavuje procesnú prekážku, ktorá by v budúcnosti bránila sťažovateľovi obrátiť sa na ústavný súd s novou ústavnou

sťažnosťou, ak by v pokračujúcej časti napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom zo strany okresného súdu.

16. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu